

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 7-8., Vol. 15.

1. srpna-August 1st, 1981.

ZÁPAD SE KONEČNĚ BRÁNÍ

Vyšla řada reportáží o mezinárodním teroru od různých autorů ve Spojených státech, v Anglii i ve Francii a všichni dosvědčují, že existuje sovětské mezinárodní spiknutí zorganizovaných teroristů, zdánlivě separátní hnutí extrémní pravice i levice. Ze všech Moskva těží, neboť vše to směřuje k rozvratu a chaosu a to konec konců je její cíl.

Z neznámějších spisovatelů v tomto oboru je Claire Sterlingová, která se nám před lety uvedla svou knihou o tragickém skonu Jana Masaryka. Autorka žije v Evropě třicet let, odkud zasílá americkým časopisům zahraniční reportáže. Poslední dva roky soustředila svou pozornost na terorismus v západním světě a přišla k poznání, že síť se rozprostírá z Moskvy, od Havany až po Palestinu. Některé události zdánlivě nesouhlasí, ale ve skutečnosti jsou stejného původu. Své poznatky zveřejnila v knize "Network of Terror", vydalo nakladatelství Reader's Digest Press v New Yorku.

Popisuje činnost mezinárodních vrahů, kteří žijí v podsvětí, mění jméno, národnost, působiště a unikají spravedlnosti po léta díky hlavně naivnosti svých budoucích obětí a měkkosti západu. Odstrašujícím příkladem je Iliě Ramirez Sanchez, lépe znám jako Carlos "Šakal", narozený ve Venezuele, po otci komunistu. Starý Sanchez měl tři syny, které pojmenoval Iliě, Vladimír a Lenin. V Caracasu mladý Iliě patřil ke skupině dvou set činných členů, kteří organizovali pouliční protivládní demonstrace a dělali obyvatelstvo R. 1966 byl otcem poslán do Londýna, kde organizoval, jak hrdě hlásí, první internacionálu irských a britských soudruhů. Na cestě do Londýna se stavěl na Kubě, kde se vyučil v sabotáži, výrobě bomb a výbušnin, padělků; vyškolen se v kamufláži, přestrojení, ve všem čeho bude třeba v podzemí k podvratné činnosti. Nejlepší školení dostal v Moskvě, přímo od KGB u pluk. Simenova a pak následoval trénink v Palestině. Vrátil se do Moskvy r. 1973 na speciální kursy v politické indoktrinaci, ve zbraních a v obraně karate.

Pohyboval se z místa na místo; v Paříži r. 1975 zastřelil tři osoby, zase se mu při zatýkání podařilo uniknout policii, která neměla tušení, že má před sebou dávno hledaného Carlose.

Francouzská výzvědná služba věděla, že Kubánci, společně se špióny z východní Evropy se zúčastňují mezinárodního hnutí teroru, ale ministerstvu vnitra nebylo dovoleno narknout Sovětský svaz na rozkaz presidenta Giscarda d'Estainga, který si nechtěl znepřátelit Moskvu.

Autorka Sterlingová si stěžuje, že narazila na tyto ohledy (hands-off policy) ve všech deseti zemích, kde hledala fakta a studovala poměry. Ve Washingtonu poradce presidenta Cartera v National Security Council nechtěl těm "bájkám" o mezinárodním teroru.

Konečně jsou tu důkazy, že existují tři disparátní skupiny, které si však vzájemně pomáhají a dostávají pomoc z jedné centrály. Je to síť teroru a všechny cesty směřují do Moskvy, která cílevědomě podporuje mezinárodní teror finančně výzbrojí vrahům, aby zabíjeli a uskutečňovali její politický cíl.

Tato síť byla vlastně zorganizována v lednu 1966 na konferenci "Tři kontinenty" v Havaně za účasti 513 delegátů. Bylo na konferenci zastoupeno 83 skupin. Vyhlásil se program pro studentské hnutí, pro dělný lid a za národní osvobození. Měla to být globální strategie proti americkému imperialismu. Byli přítomni zástupci z Belgického Konga, Angoly, Mozambique, Habeše, Jižní Afriky, Yemenu, Palestiny, Laosu, Kambodži, ze Střední a Jižní Ameriky.

Na Kubě byl vytvořen řetěz táborů pro výcvik teroristů pod dozorem plukovníka KGB Vadima Kotčergina, který měl na starosti budoucí teroristy. Zde se učili budoucí učitelé z komunistických států, Československa, Maďarska, Bulharska, Severní Koreje a Jižního Yemenu.

Byla to léta neobyčejně plodná počínaje r. 1968: obsazení Československa; ve Spojených státech vzbouření proti Vietnamu; ve Francii demonstrace studentů za vedení Rudého Dutschkeho; bouřlivé studentské hnutí v Japonsku; neklid ve Španělsku; výtržnosti v severním Irsku.

Oficiálně Moskva se odvracela od teroristů, ale tajně ji vyzbrojovala, mělo to být hnutí národního osvobození.

Po roce 1970 rozvířovaly se tábory k výcviku teroristů v Africe k osvobození Angoly a Mozambique; v Libyi dostalo se Palestincům za biliony dolarů sovětské výzbroje. Ve většině táborů učili je Kubánci, ale často i Němci z východního Německa.

Tyto skupiny nebyly proletářské a často byly poměrně malé. Pověstná tlupa Baader-Meinhof čítala necelých 100 vtrénovaných aktivistů, když unesla a zavraždila průmyslníka Schlegla r. 1977 a podnikla řadu odvážných akcí. Tlupa Tupamaros v Uruguayi neměla ani desetinu jednoho procenta obyvatel, když se jí podařilo rozvratit tuto republiku.

Claire Sterlingová popisuje postup v západní Evropě a činnost palestinského hnutí Popular Front for the Liberation of Palestine. Jejich specialitou bylo zajmout letadla rychle a

Dokončení na str. 3.

"Toronto Star"

July 11, 1981:

/LETTERS TO THE EDITOR/

'Tribute to unsung heroes'

Two men died on Sunday, June 28th. Both died from cancer.

One of them became a darling of his nation in the last year of his life and when he died the whole world paid its respects. His name was Terry Fox.

Few people ever heard of the other man. The day after he died, Toronto newspapers published the following notice:

EBEN, Peter — on June 28, 1981, Toronto. Beloved husband, father and grandfather. Cremation and service Tuesday, June 30 at 1:30 p.m. at Mount Pleasant Crematorium Chapel, Toronto. Donations to the Star Fresh Air Fund.

Yet Peter Eben also displayed courage and perseverance and selflessness and dignity, though of less dramatic, spectacular and inspirational quality than Terry Fox.

As a young man he escaped from his native Czechoslovakia to fight the Nazis. He joined the RAF to become one of the few to whom, in Churchill's words, so many owed so much.

After the war, he settled with his English bride in Canada and slowly built up a business. Although he had many problems of his own, I never knew him to refuse help or at least a kind word to anyone who needed it.

Several years ago he was struck by cancer. Though in horrible pain most of the time, he bore it so uncomplainingly and with such dignity that few realized how seriously ill he was. And even when he suffered most, he found strength to comfort others.

Without taking anything away — as if anyone could — from the luminous achieve-

ment of the golden life that was Terry's, I want to pay tribute to the many unsung heroes among us, one of whom died on the same day and from the same illness as the unforgettable Terry Fox.

J. CERMAK
Toronto

Petr Eben, 1920-1981.

Vzpomínáme

na Petra Ebena s vděčností, zvláště proto, že jako šéf torontské firmy Active Surplus pomohl k první práci mnohým nově přichozím. Jiným pomohl radou, která byla k nezaplacení. Výše otištěný anglický článek, který vyšel v největším kanadském denníku, vystihuje znamenitě obětavost skromného Petra Ebena. Do dopisu se vloudila jen malá chyba: Petr nebyl letcem, ale sloužil u čs. proti-tankové jednotky na Západě za 2. světové války. Narodil se 9. srpna 1920 v Žatci, kde jeho otec byl lékařem. V roce 1938 ztrávil prázdniny v Anglii a z těch se do Československa už nevrátil. Přihlásil se v roce 1939 jako dobrovolník do anglické domobraný /Home Guard/ a později do čs. armády. Čs. proti-tanková jednotka měla asi 180 mužů a sloužila na různých místech v Anglii a ve Skotsku. Po invázi Francie se v rámci 1. kanadské armády účastnila obléhání německé posádky v Dunkerque, které velel admirál Frisius. Posádka o 12.000 mužích kapitulovala 9.5.1945 a Petr Eben se vrátil do vlasti. Jednotka byla posádkou v Železné Rudě do demobilizace. Petr se usadil v Žatci, kam za ním v prosinci 1945 přijela jeho anglická manželka. Po komunistickém puči v únoru 48 se vrátila do Anglie a Petr ji následoval ilegálně.

Zpráva z Madridu

Mnohaměsíční jednání o tzv. helsinské smlouvě mezi svobodnými a komunistickými zeměmi, která nevedla k ničemu, byla odročena na říjen t.r. I v Madridě nastala "okurková sezóna".

UVĚZNĚNÍ RUDOLFA BATTĚKA

Z okupovaného Československa došla zpráva, že Rudolf Battěk, 57-letý sociolog a historik, byl čs. komunistickou justicí odsouzen na 7 a půl roku vězení za "podvratnou činnost a za napadení veřejného činitele". Podle kanadského denního tisku je to nejvyšší trest v Československu za politický přečin za posledních 20 let. Battěk je jedním z předních chartistů a byl zatčen 14. 6. t. r., když šel ohlásit, že mu někdo ukradl auto. Když opouštěl budovu VB v Karlíně, vyběhl za ním na ulici podporu-čtěk VB a táhl ho za rukáv na zpátky do budovy. Při tom mu spadla žepice.

RUDOLF BATTĚK, přední mluvčí hnutí demokratických socialistů v ČSSR

BUDE VÁS ZAJÍMAT

MAĎARSKO-ČESKOSLOVENSKÁ DOHODA

(Jurko) 26. února byla v Komárně podepsána tajná dohoda mezi zástupci min. vnitra ČSSR a Maďarska ve věci společné obrany proti údajné činnosti západních špiónážních služeb. V principu se jedná o vzájemné informace v záležitostech množících se návštěv býv. čs. občanů, vlastních dnes rakouské, švýcarské, západoněmecké neb francouzské státní občanství, kteří se scházejí na maďarské půdě s občany ČSSR.

Příslušná maďarská místa budou v tomto směru informována od státních hotelových služeb, z braničních přechodů a veřejných sdělení budou maďarskými úřady přezkoumána a porovnávána s informacemi z ČSSR o osobách žijících na západě, které údajně pracují pro západní špiónážní služby a pod rouškou setkání příbuzných neb přátel na maďarské půdě provádí protistátní činnost proti socialistickým státům.

Ve skutečnosti chce tím min. vnitra ČSSR zamezit, aby se bývalí čs. občané, žijící nyní na Západě, setkávali v Maďarsku se svými příbuznými a přáteli z ČSSR, kteří nedostanou povolení k výjezdu na Západ.

K stejné dohodě má dojít v příštích týdnech mezi ČSSR a Jugoslavií.

STOP PRESS: Jaroslav Brodský, býv. gen. tajemník K-231, byl pochován v Torontě 6. srpna 1981.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor stotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00

zámoří loď ... \$ 12:00

zámoří letecky ... \$ 15:00

NAŠE ROVY

Tiše a nenápadně, jak
žil, tak odešel z na-
šeho středu inž. Pavel
Rejhoň, dlouholetý šéf
čs. pořadu na CBC "Ka-
nada volá Českosloven-
sko". Žil se svou paní
Margaretou po mnoho
let v Montréálu, zem-
řel v Torontě. Narodil
se 10. května 1901 v
Praze, vystudoval tech-
niku a jako voják
sloužil u 3. dělostře-
leckého pluku v Litoměřicích. Do zálohy
odešel jako poručík. V roce 1939 s ro-
dinou emigroval do Kanady a farmařil po
7 let poblíž Sarnia, Ont. V roce 1946 se
dostal k mezinárodní službě Kan. rozhla-
sové sítě CBC a postupně se stal šéf-
producentem. Do výslužby odešel v ro-
ce 1966 a usadil se poblíž Marmora, Ont.
V roce 1980 se s paní přestěhoval do
Toronta. Zemřel 20. července 1981. Jeho
syn Jiří působí ve Washingtonu, D.C.,
syn Jan v Edmontonu, Alta. a dcera Eva,
provdaná Jones, žije s rodinou v Toron-
tě. Naši torontští krajané inž. Rejhoň
znají z celé řady čs. Dnů na Masarykto-
nu, které přijížděl se svými spolupra-
covníky natáčet pro CBC. Jeho zásluhou
se zachovaly pásky s projevy dr. Alice
Masarykové, dr. Petra Zenkla, Vojty Bene-
še, jug. krále Petara II. a jiných.

Inž. Pavel Rejhoň.

Stanislav
Navrátil.

Anděla Poláková.

náhlý odchod mnohého překvapil. Přiná-
šíme její fotografii na její počest.

Dne 13. července t.r. zem-
řel v Torontě posrpnový
uprchlík a býv. učitel
hudby v Brně Stanislav
Navrátil, 48. Pocházel z
Konic u Prostějova, kde
se narodil 2. srpna 1932.
I v Kanadě jeho koníčkem
zůstala hudba. Mimo ní
se věnoval své rodině,
která byla jeho náhlým
odchodem v tak mladém vě-
ku ztracena. Zanechal po
sobě paní Hanu a syna Ondřeje, 15.

Kdekdo v Torontě znal
paní Andělu Polákovou.
Snad proto, že měla po
mnoho let vlastní či-
stírnu. Také proto, že
byla všestranně činná
a svým spolubližním
užitečná. Pomáhala,
kde mohla. Byla také
činná v Osadě sv. Vá-
clava, což dp. Janda
rád dosvědčí. Jako kaž-
dá žena, nerada mluvi-
la o svém stáří. Její
náhlý odchod mnohého překvapil. Přiná-
šíme její fotografii na její počest.

LIDÉ MEZI NÁMI

Z Batavy došla o-
pravdu neuvěřitelná
zpráva: dne 13. 7.
se tam dožil svých
75. narozenin kra-
jan nad jiné za-
sloužilý: Antonín
/"Tony"/ Daičar..
Zároveň se svou pa-
ní Drahomírou osla-
vil 50. výročí svat-
by. Narodil se v Rovensku u Zábřeha na
Moravě a po ukončení vojenské služby na-
stoupil práci v detailním prodeji u fir-
my Bata ve Zlíně. V roce 1939 začal s
přáteli budovat Baťovy závody poblíž
Trenton, Ont. a za vedení Tomáše Baty,
dr. Herze a jiných položil základy budou-
cí světové centrále Baťova obchodního
koncernu. Byl činný v krajaňském živo-
tě: pomohl založit batavský Sokol a
místní odbočku čs. národního sdružení.
Jeho syn Antonín je chirurgem a profe-
sorem na Queen's universitě v Kingsto-
nu, Ont. Jeho dcera Draha působí tamtéž
na poli sociálních služeb. K významné-
mu životnímu jubileu br. A. Daičarovi
blahopřejeme!

NOVÍ UPRCHLÍCI STÁLE PŘÍCHÁZEJÍ

Jak je známo, uprchlické tábory v Ra-
kousku jsou přeplněny Poláky a ti, jak
se zdá, budou mít do konce t.r. před-
nost pokud se týče emigrace do Kanady.
Přece byl v posledních třech transpor-
tech z Rakouska značný počet našich..
V Torontě se nově usadili: zem. inž. V.
Navrátil, zámečník Juraj Šustrik, tech-
nik Mír. Luptovský, techn. úředník Lad.
Pacovský a automechanik Jiří Volf s
paní Janou a synem. / Z NSR se přistě-
hoval J. Daczičský s rodinou. / Do Hamil-
tonu zamířil strojník Milan Pulo s pa-
ní Margitou a dvěma dcerkami. V Bragg
Creek, Ont. se usadil jeřábčík Jiří
Krs s paní Hanou a synem. V Kentbrid-
ge, Ont.: TV opravář Tomáš Příbyl s
rodinou. V Edmonton, Alta. se usadil
automechanik Vlad. Richter s paní a
dvěma dětmi. V Calgary, Alta.: automech.
Jiří Doseděl, tesař Ladislav Umlauf
a geolog Tomáš Vyskočil s paní. Do
Kelowna, B.C. zamířil strojník Tomáš
Pešl. Ve Vancouver, B.C. se usadili:
elektrikář Dalibor Tocháček, mechanik
zem. strojů Lubomír Jindra a elektrí-
kář Bohuslav Zigo. Všichni s výjimkou
p. Daczičského dostali půjčku od AFRC
na letenky a doufá se, že ji do dvou
let splatí. Adresa AFRC v Kanadě je:
AMERICAN FUND, Box 392, Port Credit P.
S., Mississauga, Ont. L5G 4M1. Půjčky
jsou v am. dolarech, splátky mohou být
v kanadských dolarech a rozdíl se vy-
počítá při první či poslední splátce.
Přejeme všem nově příchozím, aby se jim
v Kanadě po čase líbilo ..

SVÍZELNÁ SITUACE

NATO přijde na pomoc?

Generální tajemník západní obranné vo-
jenské organizace NATO Joseph Luns ne-
dávno prohlásil, že v případě, že by bylo
Rakousko napadeno, NATO mu přijde na
pomoc. Rakouský spolkový kancléř dr.
Kreisky k tomu nyní prohlásil, že Ra-
kousko, jako neutrální stát dává přednost
tomu, aby nebylo v této souvislosti jmeno-
váno. Rakousko si nepřeje účast na jakých-
koliv spojeneckých svazcích. Kreisky dále
řekl, že neví proč toto prohlášení Luns
učinil. Kdyby však některý stát rakouskou
neutralitu porušil, znamenalo by to vá-
lečný stav, a v tomto případě by Rakousko
uvítalo každou pomoc.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto

(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

ZPRÁVY Z KANADY

Kan. komentátor našeho původu Lubor Zink
dal podnět k založení skupiny novinářů
v kan. parlamentě, která bude usilovat o
propuštění novinářů vězněných z politic-
kých příčin kdekoli na světě. Žádá pro-
puštění vězněných novinářů v Haiti a v
ČSSR. -- Fed. poslanec O. Jelínek prohlá-
sil, že sovětské Lady jsou v Kanadě pro-
váděny za dumpingové ceny a žádá omeze-
ní jejich importu. -- Důležité pro inže-
nýry, techniky, kresliče a pod.: Technical
Service Council má v Torontě novou adre-
su: 1 St. Clair Ave. E., tel. 966-5030. Po-
bočky jsou v Montréálu, Vancouver a Cal-
gary. -- "Star" napsal, že Kreml potřebu-
je podporu 50ti polských divisí pro
případ vojenské akce v záp. Evropě. Pro-
to váhá s invází Polska, která by nej-
spíš vedla k ozbrojené srážce a sabo-
táží. -- V Torontě zemřel býv. starosta
města Bill Dennison, 76. Měl kladný po-
stoj k Masarykovu Československu. -- Kra-
jan Peter Newman bude často na Global
TV v Torontě. -- "Sun" přinesl 26. 6. vel-
ký článek pod nadpisem "Czechs fear ta-
keover by Soviets" který se týká pláno-
vané anexy ČSSR Sovětským svazem. -- 6
kan. uranových firem, včetně Denison Mi-
nes Co., je vyšetřováno v souvislosti
s mezinárodním cenovým kartelem 1970 a
později. -- Imm. služba YWCA v Torontě má
tel. číslo 961-8100, linka 21. -- Pat Pre-
ston se stala
tiskovou taje-
mnicí fed. mini-
stra imigrace.
-- Parl. tajemní-
kem ministra se
stal Dennis Daw-
son, M.P. -- V Ka-
nadě je Marian
Šťastný. Mají
přijet další 4.
-- Sl. M. Ziniako-
vá pracuje na TV.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
Tel.: 364-1787

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Úřední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

kultura

STRATFORD 1981

Chvilí to vypadalo, že stratfordský festival se stane pohádkou z minulosti. Sláva Stratfordu, Kanady, mezinárodní úroveň jednoho z nejslavnějších a nejlepších letních festivalů na celém světě -- milionový obrat a nepřetržitý příliv diváků zdaleka široka, to všechno dostalo -- zdálo se -- smrtelnou ránu. Nastaly osobní rozpory mezi nejdůležitějšími činiteli, zvítězily egoistické zájmy těch, kteří poháněli precizní stroj divadla ve Stratfordu a na okamžik všechno se zastavilo na mrtvém bodu. Po dvaceti letech vzestupu nastala krize. Po krátkém moratoriu, které jsme sledovali se zatajeným dechem, vzduch se však vyčistil a Stratford prožívá vakcíšení.

John Hirsch podepsal na tři roky kontrakt jako umělecký ředitel, Murriel Sherrin je producent a Michal Schonberg dramaturg. Letošní repertoár je velmi různorodý, klasický i populární, zaměřený na vkus rozmanitého typu diváků. Z fotografií, které přinášíme v tomto čísle "Kanadských Listů" si můžete udělat představu o scénách i dobrém obsazení her. "Stratford se pod nátlakem kontraverze jen ohnul, ale nezlomil, tak jako rapír z čisté ocele", prohlásil dramaturg Schonberg v interview s novináři.

Upřímně přejeme stratfordskému festivalu další úspěchy do příštích let! BĚLA.

/Letošní 29.sezóna trvá do 31.října. Ve Festival Theatre dávají: "Coriolanus", "The Taming of the Shrew", "The Misanthrope" a "The Comedy of Errors". V Avon Theatre dávají: "H.M.S. Pinafore", "The Rivals", "The Visit" a "Wild Oats". Reservace lístků a další informace o divadle, které je poblíž London, Ont. na torontském tel.čísle 363-4471. Kdo má zájem o ubytování přes noc, platí torontské číslo 364-8355. Naše čtenáře bude zajímat, že letos prvně probíhá ve Stratfordu také "Stratford Summer Music" program, který řídí bratislavský rodák Elyakim "Peter" Taussig. Koncerty jsou v nově upraveném auditoriu městské radnice./

Vlevo: "H.M.S. Pinafore", napsal Gilbert a Sullivan. Patricia Kern jako Buttercup a námořníci. Vpravo: Shakespearův "Coriolanus". Barbara Chilcoat jako Volumnia, Len Cariou jako Coriolanus.

Vlevo: Shakespearovo "Zkrocené zlé ženy". Sharry Flett jako Kateřina, Len Cariou jako Petruchio. Vpravo: "Misanthrope" od Moliéra. Brian Bedford jako Alceste.

Fotografie: ROBERT C. RAGSDALE, I.A.A.

DVĚ DÍVKY v průvodu svých mládenců se ubírají do divadla. Jedna povídá druhé: „Poslechni, ale ty tvoje lístky musely být drahý!“ – „Já nevím, my máme lístky našich.“ – „A kde jsou vaši?“ – „Doma, hledají ty lístky!“

Po Praze byly opět vylepeny gigantické propagační plakáty:

ZIJE ME LÉPE A RADOSTNĚJI!

Do rána už někdo doplnil:

ZA RODINU HUSÁKOVU

GUSTÁV

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 18.srpna t.r. se dožívá 65.narozenin "věčně mladý" odborník v oboru pohostinství p.Petr Beneš st. Působí se svou paní Anuškou v Brně, ve Vídni, v Montreálu, v Lindsay a v Torontě. Dnes vlastní BENES INN-USA, 1710 Shelburn Rd. v South Burlington, ve státě Vermont, USA. "Přespolní" upozorňujeme, že ubytování je možné. Telefon: /802/ 862-0244. Posíláme mu jménem našich čtenářů upřímné blahopřání.

ZÁPAD SE KONEČNĚ BRÁNÍ

Dokončení se str. 1.

sebou, v deseti místech. Původně měl to být útok na židy, ale přišlo o život při výbuchu letadel mnoho lidí různých národností.

Je třeba sledovat jak se činnost rozrůstala, jak si teronisté vzájemně pomáhali, např. Carlos se přidal k Palestincům r. 1970 a měsíce s nimi trénoval. Ve své rozsáhlé reportáži autorka jmenuje spoje, kdo na koho navazoval. Ovšem vždy v pozadí se objevuje sovětská tajná služba.

Od založení trojhelničky v Havaně - Kuba, Palestina. Sovětský svaz - Moskva měla volnou ruku. Po deseti letech se zdánlivě distancovala, jakoby neměla nic společného s teroristy. Ve skutečnosti je chránila diplomaticky, vyzbrojovala je a současně ve svobodném světě s velkým úspěchem ledrovala déte. Západ za každou cenu chtěl věřit mírumilovným sovětským námluvám.

Teronista jako Carlos vystupuje v mnohých úlohách, na mnohých místech. Zavedl např. zajímání rukojmí v Evropě a se svými japonskými commandos zmocnil se francouzského vyslanectví v Holandsku; připravil cestu německým teroristům ve Stockholmu; zorganizoval Francouze a zařídil, aby bombovali tři pařížské časopisy; vystavil falešné pasy japonským commandos; používal italskou Rudou brigádu k vystavování pasů, ke krádežím automobilů; k převádění lidí a převážení skrytých zbraní využil pomocníků nejružnějších národností: Turka, Němce, Řeka, Jihoameričana, atd. Trvalo to léta než si západní policie uvědomila, že má co dělat s rozvětvenou sítí teroru.

Během let se osvědčila řada vynikajících teroristů, mj. Gabriela Krocher-Tiedmannová z učitelské rodiny ve východním Německu. Působila s německými studenty v severním Irsku, pak ve Švédsku a dále v Berlíně. Sorva byla propuštěna z vězení, kde si odseděla necelé dva roky za zavraždění policisty, vyznamenala se účastí na únosu Petra Lorenze. Výměnou za něho teroristé požadovali propuštění šesti uvězněných teroristů. Za necelé čtyři dny německá vláda kapitulovala na celé čáře a vyhověla všem požadavkům teroristů.

Uvěznění byli propuštěni a každý z nich - a Gabriela též - dostali \$10,000 a zdarma let Lufthansou do Jižního Yemenu, aby tam mohli pokračovat a připravovat se na další vraždy.

Musíme si klást otázku, zda se vyplácí vykupovat rukojmí.

Tímto dobrodružstvím nekončila nikterak činnost Gabriely Tiedmannové. Carlos si ji vybral do teamu šesti, kteří měli za úkol zajmout jedenáct ministrů z olejových států, tou dobou návštěvou ve Vídni, aby se zajistil větší nátlak Arabů na zničení Izraele. Při tomto pokusu Gabriela zastřílela dva členy policie, načež zmizela na dva roky. O vánocích r. 1977 zastřílela na švýcarských hranicích dva členy pohraniční stráže, aby jim znemožnila prohlídku automobilu. Vezla sebou v ukradeném autu mnoho zajímavého materiálu o plánované činnosti teroristů a \$20,000 na hotovost. Peníze byly z výkupného \$2 milionů za rakouského textilního magnáta Michala Palmera. Mezi dokumenty byla zmínka o chystaném únosu italského státníka a skutečně Aldo Moro krátce nato stal se obětí teroristů v Římě.

Československo bylo zataženo do těchto plánů. Zástupce IRA David O'Connell byl v Praze vyjednávat s Omnipolem o velkou dodávku zbraní. Autorka poznamenává, že československý zbrojní průmysl je pod těžkou kontrolou KGB. Část objednávek byla zaslána letecky do Amsterdamu a tam na letišti zadržena. To ovšem neznamená konec dodávkám teroristům.

Pod heslem "národního osvobození" Baskové jsou středem pozornosti mezinárodních teroristů. První skupina revolučních Basků byla vycvičena na Kubě již r. 1964. Pak se Moskva rozhodla rozšířit svůj mezinárodní teroristický program a z Kuby, s různými jinými skupinami z Jižní Ameriky, je všechny poslala do Alžíru, do nových táborů, kde se shromažďovali ostatní, mj. American Black Panthers ze Spojených států.

V Madridu zahájilo sovětské vyslanectví rozsáhlou novou činnost r. 1977, ale nikdo se neměl dovědět, jak velkou úlohu hraje KGB na těchto přípravách.

Sovětská komunistická strana zahájila novou éru diplomacie. KGB agenti působí účinně na každém vyslanectví a ve Spojených národech. Mnoho zůstane utajeno, ale stačí, co nám prozrazuje Claire Sterlingová

Konečně západ se začíná bránit proti mezinárodnímu teroru. Policie devíti států západního hospodářského bloku, spolu se Španělskem, Rakouskem, Švýcarskem a Řeckem, se spojila, aby čelila nebezpečí. Zástupci těchto zemí se pravidelně navštěvují a zúčastňují porad o vzájemné pomoci. Jednájí o rychlé výměně informací, koordinaci strategie, o souhře při zjišťování čísla vozů, ilegálním pohybu přes hranice, krádežích valut atd. Německo, Itálie, Španělsko a Britanie vydaly nové anti-teroristické zákony, které byly schváleny velkou parlamentní většinou.

ČESKOSLOVENSKÝ DEN

NEDELE 5. ČERVENCE 1981.

MASARYKTOWN

450 Scarborough Golf Club Road

SCARBOROUGH, METROPOLITAN TORONTO

tradičními čes. dni nepřátel počast a snad i jiné okolnosti, např. nefungující bazén. Příněstíme hrot fotografii. První sloupec shora: Slavnostní řečník p. velvyslanec dr. Jan Papánek. — Čestná tribuna. — Taneční skupina z Endicott, N.Y. — Jeden ze zakladatelů 121 inž. Jan Hrděk, jeho paní Anežka a př. Anna Schrockrová, roz. Pavlíková. — Sportovci: zleva-Milan Gajda z Chicago, J. Heissner z Toronto a Zdeněk Pražák z Cleveland, Ohio. Druhá řada shora: Taneční skupina Masaryk Dancers z Toronto s nejmladší členkou skupiny Robinem. — Zasloužilý letec 2. š. odboje na Západě Josef Loska s paní. — Starší přítel z lágru v sdp. Německu /Ludwigsburg/, zleva-Mirko Janáček a Josef Jánča z Batavi. — Dr. Jan Papánek si podává ruku s prof. Jaromírem Petříškem. Uprostřed je předseda Ustředí čs. národního sdružení v Kanadě Jiří Corn. — Mezi účastníky byli: zleva-Ota Šindelář s paní Dagmar z Niagara Falls, Ont. a básník Miloslav Zlámal. Dr. Jan Papánek odsoudil ve svém projevu propagandu slovenských separatistů ve svobodném světě. Řekl, že slovenský separatismus je čes. národního sdružení ať už v minulosti pomáhá nově přichozím z lágru v Rakousku a v Itálii. Odhodl těsně z čs. "komunistického náje" svědčí o neschopnosti kom. režimů dát lidem svobodu a slušnou existenci.

FEJETON

ČISTĚNÍ KAMEN A JINÉ VYTRŽNOSTI

Armin Hmoždík je člověk spíš pro sebe. Jídlo moc neudělá a aby se dal na pití jako ti druzí, to zas ne. Aby hověl světským radovánkám, vyváděl a vedl kamarádšty, to taky ne. On takhle koukat z okna, škrábat se v týle, to je jeho. Aby užíval — neuzívá.

Ale jednu věšň má. Chytne ho to, toť se ví, jednou za uherský měsíc, ale nepustí. Náruživost pozůstává v tom, že sám čistí kamna. A to do něho paní Hmoždíková může mluvit andělsky, může mluvit dábsky, on si nedá říci a kamna rozebere. Už se v našem domě něco šušalo o tom, že ona skrz ty kamna půjde od něho pryč, ale pak ty řeči přestaly. Přšla do módy politika.

To vám jednou měla být u paní Hmoždíkové recepce. Hmoždíková si pozvala trafikantku, co ostává vešle za rohem, pak ještě dvě dámy, jedna je od muže pryč a ta druhá zas nívá živé sny. Hmoždíková je pozvala na kafe, ale nic z toho nebylo, protože ten její majetnou začal rozbírat kamna. Hmoždíková spustila rámus, měla prý padnout taky nějaká šacka, Hmoždík se dopálil, nechal toho, trouba extra, kachlíky extra, v salóně naděláno, a recepce, to se ví, v taloně.

On vám ten Hmoždík šel o patro vejš a tam povídal, že nemá žádné zastání. To pravil nějaká paní Rambajsová, ona je vdova, jejímu nebolitkovu se mělo něco utíhnout v břiše a z toho přišel k rahubení. Rambajsová je spíš tlustá a co se týče mužských, vždycky veselá.

Ta jistá Rambajská dotyčného Hmoždíka vyslechla a pak pravila: „Já se vám divím, pane Hmoždí, když je vaše choť taková satorije, tak jděte od ní pryč.“

„Nemám žádné uznání,“ vzdychá Hmoždík.

„A to zas já mám uznání,“ dí paní Rambajsová. „Já bych si takového, jako jste vy, do zlata zafasovala. Mužiček by čistil kamna a já bych se v něm viděla.“

„Copak je to všechno platné,“ bručí ten jistý Hmoždík.

„Neříkejte. Já bych příkladně ležela na sofa a ovičovala se vějířem. Můj choť by zatím čistil kamna, já bych se na něho dívala, ty můj kluku zlatý, jak ti to sluší, když vymetáš saze z roury a když vyvášiš popel. Hned je vidět, že s tebou je dobré pořizení. A pak bychom si duševně rozuměli.“

„Copak o to,“ mumlá řečený Hmoždík.

„Vidíte,“ raduje se vdova, „hned se pozná, že máte z toho pojem.“

Copak pojem by jako ten jistý Hmoždík měl. No, a skrz ten pád chodíval k té vdově nahoru, byl u ní pečený, vařený. To je z toho, když manžel nemá doma to zastání, jaké by měl mít. Jeden si zoufá pro domácí sváry a pak jde o patro vejš, aby tam vyplaťkal své hoře. Ačť Hmoždík zrovna neplaťkal, on není tak na měkko uvařený, ale vdova měla dvoje kamna, jedny v kuchyni, druhé v pokoji, a tak bylo pořád co dělat.

Tak Hmoždík dával kamna do pořádku a vdova se točila kolem něho a mluvila o harmonii žití, o splynutí duší a vůbec vedla elegantní konverzaci. Hmoždík na to ani slůvko, ani mastné, jenom si hleděl kamna a ona mu podstrojovala.

Oni to tak vedli nějaký čas, ale Hmoždíka se toho musila domáknout, to věte, lidem huby nezařiješ, a tím pádem byl z toho element. Hmoždíka si na to vzala parasol a šel se o patro vejš a tím parasolem kam plácne, tam plácne, ona se moc nekoukala. Rambajská jí řvala zase ošinu. Ale Hmoždík se spíš držel stranou, neboť ženské šarvátky nemají pro něho cenu.

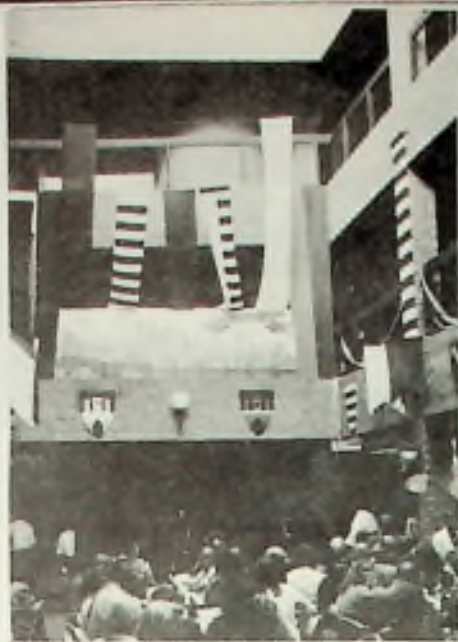
Avšak musil jít k soudu svědčit, a když přišlo k odsvědčení, tak to šel spravedlivě, protože je na všechny strany rovnoprávný. A oběma ženským napalil pak okresní soudce dr. Ch. po stokrát pokuty, aby si po druhé daly pozor.

PAVILION PRAGUE

KARAVANA, ČEŠI A SLOVÁCI.

Nemohu si odpustit, abych se ještě jednou nezmínila-závěrem- o té slavné karavaně. V soutěži asi 46ti zástupců různých etnických skupin český pavilon "Prague" obstál čestně. Jako motto by se k němu mohlo nadepsat české přísloví "chudi lidé vaří z vody". Bob Moravec, letošní starosta českého pavilonu má zásluhu o to, že se tento podnik vůbec uskutečnil. Byla jen malá hrstka dobrovolníků, kteří přiložili ruku k dílu a ještě méně mecenášů, kteří přispěli finančně. Žádná česká korporace nepomohla a tak nakonec všechna zodpovědnost připadla obětavému Bobu Moravci, kterému jako v té pohádce o čertovi, Káča zůstala na krku. Jsem ráda, že to ve zdraví přežil. Naproti tomu pavilon "Bratislava", reprezentace Slováků, mohla být chloubou slovenských separatistů. Byl umístěn v umělecké koleji při Art Gallery. Na programu byly tance, hudba a zpěv s uměleckým pozadím promítaných obrazů na thema "Fantasies of Prometheus". Paní Betka Romanová, žena uranového magnáta Romana, byla po celé trvání karavany roztomilou hostitelkou a manželky bohatých slovenských průmyslníků s dalšími ochotníky a ochotnicemi pomáhali při organizaci. Finanční podporu vybrali naši bratři Slováci mezi sebou. Není tedy divo, že výsledek tohoto společného úsilí vyzněl v imponující reprezentaci dnešního národa slovenského. Běla.

První sloupec vlevo: Nápis nad vchodem do pavilonu na Yonge St. v Torontě. -- "Starosta pavilonu Praha" Bob Moravec mluví k hostům. -- Nádvoří "hradu" bylo plné i ve všední dny večer. Počasí pavilonu přišlo. Druhý sloupec shora: výhlední stěna nádvoří vyzdobená tradičními před-bělohorskými vládky erby a vlajkami. -- "Starosta pavilonu Praha" Bob Moravec a starosta města Toronto, His Worship Art Eggleton. -- Pan starosta Toronto přišel v doprovodu předsedy korporace Caravans; na fotografii jsou zleva: paní Zena Kossarová, Leon Kossar a princezna pavilonu Praha Al. Kathy Vykysalá z Mississauga. -- Osmičlenný soubor Hovného divadla za vedení Ády Tomana přenesl posluhaše do zlaté Prahy 20. let, kdy písničky jako "Praha je krásná" a pod. byly populární. Třetí sloupec shora: několik herců Hovného divadla s mímikem Dušanem Kovotným. -- Běžečná Kláša Drezlerová s Ádou Tomanem. Také její sólo vystoupení v moravsko-slováckém kroji bylo znamenitě a skutečným zlatým hřebem programu. -- Umělci divadla při zpěvu trampských a populárních písní. -- Panu starostovi Toronto se program a prostředí velmi líbily a při odchodu si srdečně potřásl rukou s nedávno přistěňovaným architektem Zdenkem Zdobinským. Přihlížejí: paní Zena Kossarová, Katka Vykysalá a starosta pavilonu Praha Bob Moravec. -- U samého vchodu do pavilonu pan starosta Eggleton neodolal vůni moravských klobás a naservíroval jednu pěkně opečenou paní Zeně Kossarové. Jeho srdečnost k obědím našeho velkoměsta nám připomněla označení "Mayor of all the people", což o sobě rád prohlašoval starosta blahé paměti Wacław Phillips. -- Celkově je na místě poděkovat jménem nds všech všem obětavcům, kteří v hodině porádku zařídili a pak zůstali stranou. A navíc ti, kteří jsou frakcionáři ve spolecích, které mají ve svých stanovách, že budou podporovat naši kulturu v Kanadě. Nevýhodou obětavého Boba Moravce ovšem také bylo, že za poslední tři roky se žádný pražský pavilon neuskutečnil a že zařízení dřívějších pavilonů shořelo. Proto si zaslouží obdiv.

skautská hlídka:

Dnes v noci se mi zdálo o Hynčině. Zdálo se mi, že stojím na cestě, tam, kde u hájovny

odbočuje od okresky k lesu. Bohužel, dál jsem jít nemohl, cesta byla zarostlá bodlákem tak vysokým, že projít bylo nemožné. Volal jsem všechny, jednoho po druhém, marně, nikdo se neozýval. Ticho bylo jako v hrobě, jen lehký vánek

si hrál s korunami smrků - zvuk, jehož jsem se vždycky

bál, hlavně když na mne došla řada jít na noční hlídku. Byla noc. Měsíc, bledý poutník mezi hvězdami, ozařoval krajinu. Měsíční světlo si může tropit leccjaké kousky s lidskou fantazií, tím spíše fantazií spáče. Jak jsem tam stál a volal znovu a znovu, byl jsem nadmíru udiven, neboť bych mohl přísahat, že tábor nemohl být opuštěn, kam se tedy všichni najednou poděli, kam odešli?

A já tam stál, a tam byl tábor, náš tábor, tajuplný, tichý, řada šedivých stanů v půlkruhu, zářících v měsíčním světle mých snů, tyč s vlajkou uprostřed, tábořiště s hromádkou vyhaslého popela. Čas nemůže nic změnit na tom obraze - obraze, který nikdy nevymizí z paměti, kontury nikdy nezšednou. Vidím tě, táboře a budu vidět tak, jak tě znám odedávna, i se zavřenýma očima...

Ano, právě padesát let je tomu. Celé půlstoletí uplynulo na Orloji času a přece ještě dnes mi zní písnička, kterou jsme tolikrát zpívali, když nad námi hučel les a před námi praskal táborák. Na Madagaskaru. Znáte ji? Neznáte, tož zde jsou aspoň slova:

Na Madagaskaru, v tropickém žáru, tam bych chtěl celý život žít. Tam, v palem stínu, tam jistě zhynu, až budu jednou žízní mít. Mě však přec láká daleký svět, na Madagaskar pojedou hned.

A tím také začnu toto své vyprávění.

Vlastně se to všechno točí kolem knihy. Já nevím, zdali dnes, v době sdělovacích vymožeností všeho druhu, kterých v době našeho bujarého mládí nebylo, může ještě mladému člověku znamenat kniha tolik, jako nám, kvartálním a jím na roven postaveným, před padesáti lety. Tři mušketyři, Hrdinný kapitán Korkorán, Stevensonův Ostrov pokladů, Pouští a pralesem...

Ono je to tak: když tábor skončil, darovali mi chlapci knihu. Jmenovala se Pouští a pralesem a napsal ji slavný polský spisovatel historických románů Henryk Sienkiewicz. Obrázky si živě pamatuji až dodnes, třeba už kniha zmizela dávno - neznám kam; maloval je známý ilustrátor knih pro mládež Věnceslav Černý. Do knihy vepsali: Drakulovi na památku a za vzorné vedení táborového deníku. Kluci z 1. oddílu. A vedle: Dolní Hynčina, léto 1931.

Máte zaplacená předplatná?

/Dokončení příště./

Dracula.

NAŠI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Martin Josten a Jane Brooks byli oddáni v Oxfordu v Anglii 27. června. - Ve Washingtonu zemřel slovenský sep. generál Jozef Parčan. - 85. narozenin se v Chicagu dožil prof. dr. Josef Čada. - A začal vycházet nový časopis: "Husopas" v NSR, 4x do roka. - Prof. Karel Hujer nám z USA poslal zajímavý úvodník "Poučení z minulosti". Otiskneme. - Ant. Krejcar s rodinou žádá z Ramsau v Rak. do Kanady. - Oběžník Svazu čs. sportovců v zahraničí připomněl, že v květnu 1942 zemřel v Praze dr. techn. věd František Janeček, tvůrce "JAWY". Tím se trvale zapsal do dějin čs. motocyklismu. - Sissy Špačková, slavná herečka, pochází z českých rodičů z Granger, Texas. - Dr. Z. Müller pracuje pro FAO v Pakistánu. - Red. Rudolf Kopecký, nestor našich exilových novinářů, má novou adresu: 41 Beechwood Ave., Greenford, Middx., England. - Zaměstnanci pošt v ČSSR vykrádají léky posílané ze Západu a prodávají je na černém trhu. Upozornil na to dr. S. Hofírek z Austrálie. - "Základy lékařské angličtiny" jsou na skladě u: DIALOG, Gutleutstr. 15, 6000 Frankfurt/M., W. Germany. 550 stran, Can. \$ 15. - Prof. Jan Kmenta z U. of Michigan navštívil Amsterdam. - Jan Kuncíř pokračuje v kampani, aby čs. zlato v USA nebylo vydáno dnešní kom. vládě v Praze. - Dr. Velen Fanderlík byl čestným hostem na mezinárodní schůzce býv. skautů v Dijonu ve Francii koncem července t. r. - "75" se dožil Ludvík Richtera v Clevelandu. - Boxeři J. Rychvaj, Jan Valko a jeho bratr Alexandr Valko požádali o azyl v NSR. - Violoncellista F. Smetana koncertoval v Chicagu. - Inž. Jiří Sochor byl zvolen předsedou Svazu čs. spolků ve Švýcarsku.

A co na to pan Seifert:

Když jsem si vlezl pod peřinu a v důlku teple vystlaném řádnými měkkými mokasinů šíp letěl a já před stanem díval se na préríí spící - v účesu řádku pestrých per, maminka byla náčelnicí a potkala mě navečer.

Dal jsem jí v duchu za opasek i dyku, jak měl Vinetou - dnes chtěl bych tváře plné vrásek přiozdobiti do květů.

Zablýskla náhle ocel střenky a mřít k srdci rudocha - v tom maminka, už bez čelenky, sklání se něžně nad hochem.

Úsměv jí smývá kresby z líce, svým polibkem sem roztřítí. Už navždy bloudí náčelnice, navždy ve věčném lovišti.

RUBRIKA 'ZTRACENÝCH DUŠÍ'

Božena Ledvinková z K. Varů s rodinou.

--Alena Sochorová, učitelka z Libeznic u Prahy. -- inž. Peter Šipoš s rod. -- Josef Paleček, Winnipeg? -- T. Maňásek, Winnipeg? -- Sláva Vodička. -- Jana Dušková s rodinou, N.Y.? -- Frant. Otta a J. Vaňous. -- Sl. Irena Švarcová, posl. a

adresa: 292 Spadina Rd., Toronto. -- Jiri Kopejtko, Vancouver? -- Dr. Jana Procházková, Kitchener? -- Miloš Nečas, absolvent strojí průmyslovky v Kladně. -- Jan Černý, London, Ont.? -- Dr. Jaroslav Slaviček s rodinou, NSR? -- Otto Bena, Cambridge? -- Jiří či George Paclík či Paclík, má mít podnik v Mississauga. -- Leopold Jurik, Winnipeg? -- Stanislava Šlahorová a inž. Jarmila Vališová. Hledá je Vlasta Němcová, roz. Pospíšilová. -- Jan Korábek, posl. adresa Vancouver, B.C.? Upozorněte laskavě hledané na naši výzvu nebo nám pošlete adresu, příp. tel. číslo. Umožníte tak přerušovaný kontakt mezi přáteli ..

33 let od smrti dr.

Rostislava Sochorce

FR. DESENSKÝ

Dne 17. května 1948 přijala do svého lůna moravská země ve Starém Městě — blízko posvátného Velehradu — tělesné pozůstatky ing. dr. Rostislava Sochorce. Byl to opravdový křesťan, poctivý moravský rolník, který nabyl nevšedního vzdělání a mnoha životních zkušeností.

Narodil se na rozhraní století 2. července 1900. Podle úředního oznámení komunistické policie zemřel 13. května 1948. Byl zatčen STB v době lstivého puče proradných rudých násilníků 23. února 1948. Komunisté se obávali, že jako nesporný vůdce selského lidu použije svého vlivu na českém venkově a pomocí zemědělců se bude snažit zastavit provádění komunistického násilí. Běhlá marxistická sebranka předešla tak honem pozdvižení lidu, které by ing. dr. Sochorec určitě zorganizoval. Přepadla totiž jednání Svazu zemědělců v budově Autoklubu v Praze, jež muž Sochorec předsedal. Nejdříve vylákali Sochorce k telefonnímu rozhovoru a tam STB Sochorce zatkla a odvezla do vězení. Nemohla potřebovat, aby tento populární muž zůstal na svobodě v předvečer naplácnaného pučistického podvodu.

Ing. dr. Rostislav Sochorec byl milován zemědělským lidem a stal se skutečným tribunem po svobodě toužícího venkova. Hájil práva venkovského lidu tak, jak vyplývala z jeho tradice, která byla křesťanská, národní a hrdá na svoji svobodu. Tyto zásady našeho křesťanského lidu se však nedaly sloučit s ideologií marxistů, která je nekřesťanská, nedemokratická a hrubě materialistická. Navíc je naprosto nevědecká, i když se vědeckou dělá a hospodářsky v praxi zkrachovala.

Nikdy v naší vlasti nebylo tisíce hektarů neobdělávané půdy jako tomu bylo v minulém roce. A co říci o nesklizeném obilí na polích a neočesaném

ovoci na stromech? Křesťanská tradice nám kdysi velela využít všech darů Bohem nám daných. Zemědělci dávali na stůl národa dostatek potravin za malou odměnu, ba často i se ztrátou. Přijímali poznatky vědeckého bádání k zdokonalení zemědělské výroby bez státních subvencí. Výživu národa pokládali za svoji povinnost a splnili tyto úkoly čestně.

A v rámci těchto tradic vedl rolnický lid R. Sochorec. Sledoval blaho národa. Znamenalo to nechat pracovat venkovský lid svobodně na vlastní svobodně půdě. To ovšem nemohli komunisté potřebovat. V opojení nesmyslné vidiny muzí rozhodovat o všem tak, jak to vyhovuje jejich revolučním plánům, které jsou zvláště v naší vlasti opakem toho, co národ potřeboval.

V komunistickém režimu nesmi nikdo jednat jinak, než jak si přeje komunistická strana. Lidi, kteří byli odpůrci jejich nevěrecké a násilnické ideologie, zničili. Některé přímo ubili, popravili, jiné dali na "přeškolení" do nápravných zařízení — jako třeba byly uranové doly. Dodnes v tom pokračují i v jiných zemích, jichž se chtějí zmocnit, i prostřednictvím mezinárodního terorismu.

Ing. dr. Rostislav Sochorec také zlikvidovali. Po velkém týráni ve věznicích převezli ho do blázince a prohlásili, že tam spáchal sebevraždu. Soudruh ze "ztracené uličky" z Kroměříže, Alexej Čepička, uměl dobře uplatňovat svoji ukradenou moc. Nejdříve "prováděl" sebevraždu, a když svoji moc upevnil, používal soudní šibenice.

Tomu co říká darebný Gottwaldův zet' z kroměřížské "Ztracené uličky" nevěříme. Víme však, že co hlásal ing. dr. R. Sochorec, bylo svatošvatcu pravdou.

V dějinách českého selství se proto stal mučedníkem venkova, právě tak jako Kubata, Kozina, Výrava, Dostál a celá řada dalších. Vzpomínáme na něj vděčně i po 33 letech — daleko od rodné země a věříme, že nebude zapomenut v historii naší trpící vlasti.

ILIAS NÁRODA

VLADIMÍR ŠKUTINA

Kdo se za svůj jazyk stydí...?

BYLO TO OTRESNÉ POZNÁNÍ. Přišlo ze tří stran. Zveřejnil jsem statistický údaj, že ve svobodném světě mimo velkou klec Husákova sovětského Československa žije jeden a půl milionu Čechů a Slováků, krajanů, vystěhovalců, utečenců. Těch, kteří se k svému českému a slovenskému původu hlásí. Dostal jsem tři dopisy, které mě opravovaly: 1) Ze Čechů a Slováků žije mimo starou vlast mnohem víc. To byl dopis z rakouského Lince. 2) Ze číslo sice odpovídá, ale... Dopis byl zaslán z Kolína nad Rýnem. 3) Ze to je nesmysl. Bylo to ze Švýcarska. Všechny tři dopisy byly natolik zajímavé, pravdivé a svou podstatou otřesné, že jsem se rozhodl k nim vrátit.

Rakouský dopis mi zasvěceně líčil českou otázkou v Rakousku po posledním sčítání lidu. Nepočítáme-li různé ty Procházky a Hermanské, kteří mají jen české jméno; jen v tomto století žilo ve Vídni přes milion Čechů — tedy Videačků, jejichž mateřštinou byla čeština.

V CELICKÉM RAKOUSKU při sčítání lidu uvedlo češtinu jako svůj mateřský jazyk pouhých 4000 občanů! Linecký dopis vyjmenovává více než stovku dosud známých osobností veřejného života v Československu před rokem 1968 a 1948, kteří jako svou mateřštinu uvedli němčinu(!).

Čtenář z Kolína si všimá jazykové stránky české emigrace jen jako ilustrace k cestám emigrantů do Husákova Československa. Vypočítává některé výlupky společnosti, kteří již jako občané Německé spolkové republiky požádali Husáka o milost,

Husák jim milostivě odpustil, že je chtěl dát pro nic za nic popravít a pak je ještě milostivěji vpustil do své podsady, vyždímávaje z nich jidášské groše. A tito dvojnásobní zaprodanci se pak v Praze předváděli před příbuznými nejen nevkusným přepychem, ale i uměle předstíranou řečí, nemohouce si vzpomenout na základní běžná česká slova, a někteří z nich dokonce mezi sebou hovořili německy, aby své čerstvě získané německví ná-zorné dokumentovali. Když se pražští přátelé pídili po exilové literatuře a časopisech, nepřiznali se k zbabělosti, jímž své husákovské vlezdo-prdelezectví dovřili: každé exilové nakladatelství a časopis, každý knihkupec, prodávající české exilové knížky a časopisy, vám dá rád k dispozici desítky a stovky jmen těch bývalých čtenářů, kteří odkleklí předplacem a odběr knížek s výslovným přáním, aby jejich jméno bylo vyškrt-nuto z kartotéky a aby jim nebyly zasílány žádné exilové tiskoviny, protože budou žádat o československé vizum a mohlo by jim to v očích orgánů čs. bezpečnosti přitížit!!!

ŠVÝCARSKÝ DOPIS, který se mnou polemizuje v počtu uprchlíků, je svým obsahem nejtragičtější. Vypráví osudy několika dobře situovaných exulantských rodin ve Švýcarsku (vesměs emigrantů z roku 1968, vydávajících se tehdy za politickou emigraci), jejichž děti už narozené ve Švýcarsku nejen nemluví česky, ale dokonce mají zakázáno česky mluvit. Chtějí mít děti čistě pošvýcarštěné, zakazují jim styk s jinými českými dětmi (což v malém Švýcarsku s 15

015814

20

ZWANZIG
KRONEN

THERESIENSTADT AM 1. JANUAR 1943

DER ÄLTESTE DER JUDEN

Jakob Edelstein

Americká TV síť ABC vysílala v polovině července dokumentární program o Osvětě, kde mimo několika milionů Židů přišlo o ži-

vot také tisíce našich vlastenců, zvláště Sokolů. Nešlo vlastně o záběry z válečných let, kdy tábor byl v provozu. Film zachytil návštěvu tábora po 40ti letech jednou britskou laboratorní techničkou polského původu a židovského vyznání, v doprovodu svého syna-lékaře z Toronta. Dostala se do tábora smrti ve svých 14ti letech a zázrakem přežila. Vyprávěla prostými slovy svému synovi a milionům posluchačů, v jakých poměrech ve 40. letech vězni žili a umírali. Tragedií lidstva je, že podobné tábory existovaly a dosud existují v Sovětském svazu. V archivu jsme našli dvacetikoronovou bankovku, která platila pro Židy v konc.táboře v Teresíně. Byla vydána Němci 1. ledna 43 a podepsal ji starší židovské obce Jakob Edelstein. Na rubu bankovky je Mojžíš s otevřeným Talmudem a že padě-lání bankovek se co nejpřísněji trestá. Jaký kousek chleba se za to koupil?

JÉ TO SMUTNÉ POVIDÁNÍ.

Samozřejmě, že každý emigrant musí ovládnout jazyk země, která se mu stala novým domovem. A pokud se v novém domově oženil, je logické, že mluví novým jazykem nejen v zaměstnání ale i doma. Jenže jeho mateřštinou zůstala čeština. Mateřština se nekupuje, jako se kupují odpustky na čs. zastupitelských úřadech. A právě pro ty, kteří nemají možnost po celé dny, týdny a měsíce promluvit česky, by se měla česká knížka a časopis stát pojítkem s mateřštinou.

Ať chceme nebo nechceme, naše mateřština voní mateřidouškou.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ
A EXULANTŮ

V Torontě zemřel býv. čs. zahr. voják 2. odboje Josef Snopek, povoláním holič. — Roman Šejnoha se z Moncton, NB, přestěhoval do Streetsville. — Prof. V. Fic ze St. Catharines, Ont. pracuje na své třetí knize o čs. legionářích v Rusku v 1. válce. Rád by navázal kontakt s jejich rodinami. — V. Štěpánek nabízí jménem firmy Wenson Industries v Rideau Ferry, Ont. místa našim strojířům. Zájemci mohou volat Toronto 239-6269. — Při návštěvě Vancouver vyhledejte krajanskou restauraci "U Zavoralů", 707 Queensbury Ave., tel. 988-1331. — Auta opravuje František Mrázek, 2045 Dundas St. E., Unit 6, tel. 625-9004. — Z. Bečka se z Don Mills přestěhoval do Mississauga. — B. Šťastná zas z Toronta do Vancouver. — M. Marková z Montreálu se provdala do Edmontonu. — Major R. Hásek prodal domek a bydlí v č. 9 Midland Ave., Scarb. — M. Popelka se přesunul z Cambridge, Ont. do Burnaby, B. C. — J. Uhrovic z Toronta do Vancouver. — List "Niagara Falls Review" přinesl nedávno pěkný článek o O. Šindelářovi, který je ředitelem pro "fitnes" v tamní YM-CE. Dělá nám jen čest. — M. Pernický zaměstná několik strojířů v Oakville. Tel. 845-7597. — Čtenář nám sdělil, že s por. Linhartem v let. havárii 10. 1. 45 na trase Tain-Londýn zahynuli také: šrtm. R. Jelen, ppor. V. Kauders, ppor. Jan Vella, DFC a kpt. Karel Kvapil. Měl je vyznamenat pres. Beneš. — Pomýšlí se na založení Klubu Seniorů v Torontě. Zájemci hlase se na č. 282-3353 / p. Kálalová/ nebo 274-6198 / p. Mihalinová/. — Kdo chce začít podnikat, měl by si prostudovat knížku "Starting a small Business in Ontario". Tel. 965-6494. — J. Kůstka je předsedou nové korporace nazvané "Can. Centre for Czech and Slovak Cultures". — Básník Mil. Zlámal dostal osobní dopis od Hon. Joe Clarka. — Soubor "Gypsy Jazz" vyhrává v restauraci Bohemia, 1055 Yonge St., Toronto. Tel. 968-6750. — A. Vyhňák komentoval článek o Intrepido vi "Jeden z tisíce".

MÁME NA SKLADĚ

Čas od času na nás čtenáři chtějí seznam knih, které máme na skladě. Ač naši hlavní činností je pravidelné vydávání měsíčníku "Kanadské Listy", rádi posíláme různé knihy, o které je zájem, našim čtenářům. Momentálně máme na skladě tyto knihy, které prodáme za snížené ceny. Šeky laskavě vyplíte na "Kanadské Listy" a pošlete s objednávkou na adresu listu. Pokud objednávka přijde pozdě a kniha se mezi tím prodá, peníze vrátíme. Seznam je v abecedním pořádku podle autorů. Průměrně máme 2-3 výtisky od každé knihy, někdy více...

- Josef Frolík: "Hearing before the U.S. Senate" z r. 1975, 68 stran, zoražující odhalení čs. špiónáže v USA a v Kanadě, fotografie 20ti hlavních agentů, reprint, \$ 5.
"Úsměvy Jana Masaryka", vyšlo pův. v Praze v r. 1969 v edici Humor do kapsy, 252 stran, \$ 8:31.
"Zpráva dokumentační komise K 231", exilové vydání připravili O. Rambousek a L. Gruber, 188 str., svědectví vězňů čs. občanů v 50. letech, které nesmělo vyjít doma, \$ 4:31.
H. Andics: "Cestou teroru", od Lenina až do smrti Stalina, 213 stran, \$ 5:31.
John Barron: "KGB - The Secret Work of Soviet Secret Agents", paperback, 572 stran, \$ 8:31.
Ant. Bartoš: "Clay-Eva volá Londýn", 366 stran, zážitky para-skupiny Bartoš-Štokman-Šikola na Moravě během 2. světové války, jakož i činnost ilegálních skupin domácích, \$ 9:31.
Karel Čapek: "Proč nejsem komunistou", 20 stran, s fotografií autora, \$ 1:15. / Máme 15 výtisků. /
E. Čirikovi: "Bez křidel" / Echo války /, vyšlo v r. 1926 v Praze péčí našich ruských legionářů, \$ 5:31.
D. Du Maurierová: "Obětní beránek", 359 stran, vyšlo v Praze r. 1971, román z Francie, \$ 5:31.
Ivan Diviš: "Theorie spolchivosti", autor žije v Mnichově od r. 69, \$ 4:31.
Pavel Eisner: "Čestná poklepek a poslechech", pečlivě vybrané úlohy krásy naší mateřštiny, \$ 5:31.
Jaroslav Havelka: "Braviáš podivování", autor žije v London, Ont., 110 stran, \$ 4:31.
J. Henryková: "Poslední vlak z Babylónu", příběh o lásce postavený na blávu, 190 stran, \$ 4:31.
Egon Hostovský: "Letters from Exile", 122 stran, vyšlo v Anglii v r. 1942, \$ 2:41.
Egon Hostovský: "Všeobecné spiknutí", 341 stran, vyšlo v Torontě v r. 1973, \$ 5:31.
Bohumil Hrabal: "Jak jsem obsluhoval anglického krále", 188 stran, \$ 4:31. / 5 výtisků. /
Bohumil Hrabal: "Posedlížní", reprint, 149 stran, \$ 6:31, podle úsudku mnohých vrcholné dílo.
Ludvík Huna: "Hvězda Orsinů", vydala Legiografika - Praha v r. 1930, váz. 130 stran, \$ 6:31.
Karel Hviždala: "Nevěry", 114 stran, \$ 4:31, autor žije v záp. Německu. Povídky z let 76-77.
Bohdan Chudoba: "O děvčátku, které se upohádalo", 282 stran, drobné příběhy pro mládež, \$ 5:31.
Eva Kantárková: "Sešly jsme se v této knize", 12 rozhovorů, 190 stran, \$ 5:31.
Rams Kohn: "Pan-Slavism, its history and ideology", 468 stran, \$ 5:31. Vyšlo v New Yorku v r. 60.
H. Kovályová-E. V. Koháč: "Na vlastní kůži", 312 stran, otřesné svědectví z 50. let, \$ 5:31.
Jaroslav Kučera: "Agent s iluzemi", 125 stran, o tzv. "agentech s teplou vodou", \$ 4:31.
Radek Kučera: "Tábor bubáků", 152 stran, povídky o skautech, vyšlo v Holandsku, \$ 6:31.
Hugo Vavris: "František Lelíček v službách Sherlocka Holmesa", vyšlo v Praze 1919, \$ 2.
A. Liehm: "Příběhy Miloše Formana", 256 stran, \$ 4:80. Vyšlo v Torontě v roce 1976.
Bruce Lockhart: "Jan Masaryk", vzpomínky přítele, 73 stran, vyšlo v Anglii v roce 1952, \$ 6.
Arnošt Lustig: "Miláček", 372 stran, vyšlo v Torontě v r. 73, autor žije v USA, \$ 4:70.
Bratři Medvědovoi: "Kdo žil?", překlad ruského samizdatu, který vyšel v Moskvě, \$ 4:31.
Jaromír Měšťan: "Potměchuť svoboda" a "Utěk do Egypta", obě po 38 str., po 2 dnl.
Zdeněk Mlýný: "Mráz přichází z Kremlu", 328 stran, dokument doby, později film, \$ 10:31.
Jiří Musil: "Nebezpečná sezóna", román z prostředí terénních závodníků, 207 stran, \$ 4:31.
Štefan Pagáč: "Labuřák", 176 stran, osobní tragédie býv. předsedy čs. soc. demokracie, \$ 10:31.
Jiří Pelikán: "Tanky proti sjezdu", 292 stran, protokol XIV. sjezdu KSČ, dokument doby, \$ 5:31.
Ellery Queen: "Přestupní stanice", angl. orig. "The Halfway House", 245 stran, Praha 68, \$ 5:31.
E. M. Remarque: "Noc v Lisabonu", 199 stran, Praha 1970, román o uprchlících, \$ 4:31.
J. V. Rosůlek: "Opilé město", vyšlo v Praze r. 1930, 120 stran, povídky z italské fronty, \$ 4:31.
Karel Sabina: "Oživené hroby", z vězení v Olomouci, vyšlo v Praze r. 1928, 225 stran, \$ 5:31.
Ronald Seth: "The Executioners - Story of SMERSH", 224 stran, dokument, paperback, \$ 2.
Josef Škvorecký: "Hříchy pro pátera Knoxe", \$ 4:95, "Lvíče", \$ 4:70 a "Zbabělci", \$ 4:70.
Josef J. Staněk: "Potrestání", 153 stran, svědectví z 50. let, autor žije v Holandsku, \$ 5:31.
Nikolaj Terlecký: "Pláž u San Medarda", 234 stran, autor žije ve Švýcarsku, \$ 3:41.
H. A. Trappová: "S písní kolem světa", román o rodině z filmu "Sound of Music", 230 stran, \$ 6:31.
R. Vlasák: "Kamarádi", 3 díly, každý po \$ 5, celkem 760 stran, váz. Dále: "Stavanci", 2 díly, celkem 630 stran, oba za \$ 10. Romány o našich legionářích v Rusku za 1. války.
Jan Vrbta: "Bludiště", 2 díly, každý po \$ 5, "Boží mlýny", \$ 5, "Kvetoucí hloží", 2 díly, každý po \$ 5, "Madence z pece", \$ 5, "Pam. duchovní", \$ 5, "Radostrné zaslíbení", \$ 3 a "Vzpouza na vsi", \$ 5. Všechno 10 knih vázaných v plátně. Oslava chodského kraje...

TROCHU HISTORIE

Dověděli jsme se, že náš čtenář gen. let. Ján Ambruš /adresa: 811 Linden Ave., Elizabeth, N.J., 07202, USA/ trochu marodí a rozhodli jsme se, že mu uděláme radost těmito třemi fotografiemi. Je znám mnohým starším krajanům v Kanadě, neboť zde za války působil. Pošleme mu z Kanady srdečné pozdravy a přání uzdravení!

Škpt. Ján Ambruš před závodem v roce 1934. /To mu nebylo 80 a nebyl generálem.. /

Škpt. Ján Ambruš pilotoval tento letoun Aero-200 během závodu Evropou a severní Afrikou v roce 1934 a umístil se na čestném čtvrtém místě. /Jan Anderle, dnes žijící ve Francii, byl osmý a kpt. Záděk čtrnáctý. / Závod se jmenoval "Challence de tourisme international". Start byl ve Varšavě a trať vedla zhruba přes Königsberg, Berlín, Brusel, Paříž, Madrid, Casablanca, Alžír, Tunis, Kém, Váaň, Prahu a zpět do Varšavy. Na tehdejší poměry to byl závod velmi obtížný a šťastný byl ten, kdo doletěl.

PAN HENRY FORD, Amerika, jel po dálnici a na okraji dálnice uviděl stát přepychový Cadillac, který měl zřejmě poruchu. Zastavil, vystoupil a nabídl řidiči Cadillacu pomoc. Pan Ford se ukázal jako odborník a vděčný řidič mu nabízel slušnou částku v dolarech. Pan Ford řekl: „Ach ne, děkuji, peněz mám dost.“ A ten panský jezdec se podívil: „Hm, když se vám tak daří, nechápu, proč jezdíte ve Fordce!“

Uvítání v Praze po skončení úspěšné reprezentace našich letců a čs. leteckého průmyslu v roce 1934. Druhý zleva /v baretu/ má být Jan Anderle, známý čs. zkušební letec. Po levici důstojníka v uniformě je škpt. Ján Ambruš.

ORGANIZUJEME PRICESTOVANIE Vašich príbuzných z Československa

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku. — Vyberujeme aj zájazdy na juh — Florida, atď, ako aj na ostrovy.

Zmenárení cudzích valút
Založené 1951. Majiteľ Harry HEITLER
COMPUTERIZED RESERVATION

WORLD TRAVEL SERVICE Limited
258 College St. (roh Spadina)
Toronto, Ontario M5T 1R7 / Telephone 979-2171

DOŠLÉ POZDRAVY

S. Gregor z Korntal, NSR. — J. Polínek z Burgdorf, Švýcarský. — Ant. Vlach z Hamburku, připravuje se na návštěvu Anglie. — Emanuel, Carmen a Georg Kludští ze Stuttgartu, NSR. — Vydavatel "Severských Listů", red. Jan Stránský /Švédsko/ z Lago di Garda v sev. Itálii. — Dr. Jiří Kotas/Ottawa/ z Anglie. — Rodina Pitterova/Hamburg/ z Kypru. — Švejdovi/Švýcarský/ z Korsiky. — Prof. J. Trnka s paní Dagmar /Příž/ z Kostnice, NSR. — M. a V. Brandeisových /Viedeň/ z Itálie. Všem díky!

Kdo je tento přivětivý muž s prosedivělými skráňmi? Nebudeme čtenáře napínat: je to gen. let. Ján Ambruš, který letos v USA oslavil své 80. narozeniny. Snímek je z března roku 1980 a během banketu Rady svob. ČSR v New Yorku.

WINZE'S MEAT MARKET ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.
Tel.: 533-5165

IN MEMORIAM

NESTOR ČESKÝCH DOPRAVNÍCH LETCŮ ZEMŘEL. Jean Marie Sládek, Commandant de Bord d'Air France, Officer de la Legion d'Honneur, zemřel 6. dubna 1981 ve Francii v Eze/M. Dopravní letectvo naše — a hlavně francouzské — utrpělo nenahraditelnou ztrátu úmrtím J. M. Sládka, který byl od skončení 1. světové války u kolébky čs. letecké dopravy. Když pak přešel do služeb Air France, dosáhl tam brzy zasloužené hodnosti "Commandant" a během 2. světové války si vysloužil hodnost "Officer de la Legion d'Honneur" mimořádnou službou jednotkám Free French Forces v jejich tažení v Africe, kde organizoval vojenskou dopravní službu. Po válce létal trať Indočína-Paříž a málem se stal obětí zákeřnosti indických komunistů, kteří sabotovali jeho letoun a byli příčinou nebezpečného crash přistání na Bahreinských ostrovech. Jeho dobrosrdečnost a účinné vlastenectví poznalo mnoho československých uprchlíků, jichž cesta vedla přes Francii. Nechť je mu země francouzská lehkou. Českoslovenští letci jako největší složka zahraniční české emigrace na tohoto NESTORA čs. leteckého dopravnictví nikdy nezapomenou. H. J. Sl.

Poznámka: Dodatkem k výše uvedenému jsme dostali několik dalších podrobností. Podle názoru dvou čtenářů Sládkovi přísluší pravděpodobně hodnost plukovníka letectva. Když zemřel, bylo mu 84 let. Létal u Francouzů od roku 1924, nejprve u "Framco-Rumain", potom "CIDNA". Jeho spolupracovníkem v sev. Africe byl pilot Čermák. Plk. Sládek byl nositelem Čs. válečného kříže 1939. Z francouzské armády odešel v hodnosti majora. Od roku 1975 byl ochrnut po mrtvici na pravou polovinu těla. Měl jasnou mysl, ale špatně mluvil a chodil. Všichni naši starší letci, pokud žijí, se na něho dobře pamatují. Proslavil jméno čs. letce v cizině a měl po celém světě mnoho dobrých přátel. Pokud se týče nouzového přistání na Bahreinských ostrovech, k sabotáži došlo prý proto, že se sabotéři domnívali, že na palubě byl významný Francouz, působící v Saigonu. Bylo velmi špatné počasí a bylo to v noci. Sládek vletěl asi 6 km před přistávací dráhou do moře. Celkem 30 cestujících přišlo o život. Sládek byl vymrštěn do moře.